

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

Klacht over een opgelegde schorsing vanwege pestgedrag. De zoon is vanwege een (pest)incident geschorst. De school heeft geen uitvoering gegeven aan het pestprotocol. Niet duidelijk is geworden dat klaagster door school ervan op de hoogte is gesteld dat L herhaaldelijk betrokken was bij het pesten van de bewuste klasgenoot. Hierdoor kwam de schorsing voor klaagster als een verrassing. Klaagster heeft de schorsing mogen opvatten als maatregel naar aanleiding van het – op zichzelf staande – incident op 22 maart 2017. De Commissie is het met klaagster eens dat de schorsing voor dit losstaande incident een te zware maatregel is. De klacht is gegrond.

Klachtnummer 2017/062

Advies aan:

Het bestuur van Stichting X (verder: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van mevrouw K (verder: klaagster).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klager heeft op 30 maart 2017 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen mevrouw A. (verder: de directeur), werkzaam bij de onder het bevoegd gezag ressorterende school S (verder: de school) en de voorzitter van het College van Bestuur, de heer B. (verder: de bestuurder).

De gemachtigde van verweerders, mevrouw mr. A.A.C. Schouten, heeft het verweerschrift op 21 mei 2017 aan de Commissie doen toekomen.

Op 29 mei 2017 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Amsterdam. Klager is in persoon verschenen. Namens de school is de directeur verschenen, vergezeld door de bestuurder en mevrouw mr. Schouten.

II. Standpunt van klager

Uit hetgeen schriftelijk en mondeling naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende klacht af:

Klaagster is op 23 maart 2017 gebeld met het verzoek om diezelfde dag nog op school te komen voor een gesprek. Tijdens het gesprek met de directeur en de bestuurder werd haar medegedeeld dat haar zoon L de volgende dag, op 24 maart 2017, zou worden geschorst en dat hij de week daarna alleen onder bijzondere voorwaarden op school mocht komen. Aanleiding voor de schorsing was een incident op 21 maart 2017 waarbij L met vijf andere kinderen de fiets van een klasgenoot zou hebben beschadigd.

Alleen de vier donkere kinderen werden geschorst en de twee blanke kinderen niet. L is ten onrechte beschuldigd van vandalisme van andermans eigendommen. De door de school gebezigde omschrijving 'crimineel gedrag' is een te zware beschuldiging voor een kind van 12 jaar oud.

Verweerder heeft klaagster in een moeilijke positie gebracht door haar niet te informeren dat signalen waren binnengekomen dat L betrokken was bij pesterijen, hem op zeer korte termijn te schorsen en de daaropvolgende week te laten brengen en halen. Dit was niet verenigbaar met het werkschema van klaagster.

De situatie heeft een zeer grote impact gehad op zowel L als op klaagster zelf.

Klaagster stelt dat de schorsing onterecht is en een te zware maatregel voor het incident waarvan L door verweerders wordt beschuldigd. Voorts stelt klaagster dat zij geen aangetekende brief heeft ontvangen waarin het schorsingsbesluit aan haar wordt medegedeeld. Ook heeft zij geen verslag van het gesprek op 23 maart 2017 ontvangen. Tot slot geeft klaagster aan dat zij geen bericht heeft ontvangen van de leerplichtambtenaar.

III. Standpunt van school

Verweerder omschrijft in haar verweerschrift een aantal pestincidenten waarbij L betrokken was. L lijkt veelal de rol van meeloper te vervullen, waarbij anderen de leiding nemen. De gepeste leerling is een provocerend slachtoffer en reageert heftig als hij gepest wordt. Hij heeft zich bovendien meerdere malen racistisch uitgelaten, waaronder richting L.

De ouders van de gepeste leerling eisten dat de school de pesters aanpakt. De directeur heeft daarom maatregelen genomen en een plan van aanpak opgesteld.

Op 22 maart 2017 hebben L en drie andere leerlingen de fietsbanden van de gepeste leerling leeg laten lopen en zijn remmen losgetrokken. Naar het oordeel van de directeur, de leerkracht en de bestuurder is met dit incident een grens overschreden en wel zodanig dat de veiligheid van de gepeste leerling in het geding was. Om de kinderen ervan te doordringen dat dit gedrag nooit meer mag voorkomen is besloten hen voor 1 dag te schorsen. Na de schorsing zouden de kinderen onder bijzondere voorwaarden weer op school worden toegelaten, namelijk dat ze een week lang door hun ouders werden afgeleverd, tijdens de pauzes moesten binnenblijven en 15 minuten nadat de andere kinderen naar huis waren gegaan, zelfstandig naar huis konden gaan.

Op 23 maart 2017 en 12 april 2017 heeft de bestuurder met klaagster en de andere ouders gesproken.

Uit de gesprekken komt naar voren dat de ouders hun eigen kind als slachtoffer zien omdat de gepeste leerling hen heeft beledigd met zijn racistische taal. Zij gaan er echter aan voorbij dat de gepeste leerling dit doet om zich te verdedigen wanneer hij wordt geprovoceerd of aangevallen.

School heeft veel gedaan om de onveilige situatie op de school te verbeteren. Wat wel heeft ontbroken is het stellen van duidelijke en voor een ieder kenbare grenzen door niet alleen de ouders op de hoogte te stellen van gebeurtenissen maar ook schriftelijke waarschuwingen uit te delen zoals genoemd in het pestprotocol. Het pestprotocol had veel eerder gehanteerd moeten worden, waarbij ook de gedragslijn consequent had moeten zijn.

Verweerder geeft aan dat de bewering van klaagster dat zij geen signalen heeft ontvangen dat L betrokken was bij pesterijen, onjuist is. Ter onderbouwing hiervan legt zij een aantal notities uit het leerlingendossier over.

De leerplichtambtenaar en inspectie zijn op 24 maart 2017 op de hoogte gesteld van de schorsing.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 22 van het Reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen het volgende:

Klaagster vat haar klacht als het volgt samen:

- a. De schorsing is onterecht en een te zware maatregel.
- b. Verweerder heeft niet voldaan aan de formele vereisten voor schorsing.

Ad a

Volgens klaagster is de schorsing onterecht en een te zware maatregel voor het incident waarvan L wordt beschuldigd. Klaagster heeft geen signalen ontvangen dat L bij eerdere pestincidenten betrokken zou zijn geweest. Volgens verweerder is het incident met de fiets weliswaar de directe aanleiding voor de schorsing maar liggen er ook andere (pest)incidenten aan ten grondslag. Verweerder stelt dat klaagster hierover is geïnformeerd maar dat het pestprotocol eerder had moeten worden gehanteerd door bijvoorbeeld schriftelijke waarschuwingen uit te delen.

In het algemeen kan worden gesteld dat tot schorsing kan worden overgegaan ingeval een leerling bij herhaling de in de school geldende regels overtreedt of wanneer een leerling zich schuldig maakt aan ernstig wangedrag. Een beslissing tot een schorsing van een leerling is een zeer vergaande maatregel, die alleen in uiterste noodzaak kan worden genomen. Van school mag een voorbereidende fase worden verwacht voordat tot schorsing wordt overgegaan. School is weliswaar niet verplicht om eerst een officiële waarschuwing te verstrekken maar moet zich er wel van vergewissen dat wanneer zij dat niet doet, en gelijk tot schorsing overgaat, zij de leerling en de ouders hierop moet voorbereiden.

In het pestprotocol wordt helder omschreven welke stappen genomen worden indien sprake is van pestgedrag. Een van de stappen is dat er melding wordt gedaan aan de ouders van de betrokken leerlingen en dat zij worden uitgenodigd voor een gesprek met de directie. Tijdens deze gesprekken worden afspraken gemaakt en vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Indien de problemen zich blijven herhalen nodigt de directeur de ouders nogmaals uit voor een gesprek en kan de directie zo nodig het protocol 'schorsing & verwijdering' toepassen.

Verweerder heeft geen uitvoering gegeven aan voornoemd pestprotocol. Niet duidelijk is geworden dat klaagster door school ervan op de hoogte is gesteld dat L herhaaldelijk betrokken was bij het pesten van de bewuste klasgenoot. Hierdoor kwam de schorsing voor klaagster als een verrassing. Klaagster heeft de schorsing mogen opvatten als maatregel naar

aanleiding van het – op zichzelf staande – incident op 22 maart 2017. De Commissie is het met klaagster eens dat de schorsing voor dit losstaande incident een te zware maatregel is.

De klacht dient gegrond te worden verklaard.

Ad b

Klaagster stelt dat verweerder niet heeft voldaan aan de formele vereisten voor schorsing omdat het schorsingsbesluit niet middels een aangetekende brief aan haar is medegedeeld, verweerder geen verslag heeft verstrekt van het overleg van 23 maart 2017 en klaagster geen bericht heeft ontvangen van de leerplichtambtenaar.

Artikel 40c van de Wet op het Primair Onderwijs (WPO) schrijft voor waaraan men zich dient te houden indien overgegaan wordt tot schorsing van een leerling. Deze voorschriften zijn door de school overgenomen in de Schoolgids. Hieruit volgt dat wanneer het schoolbestuur tot schorsing wil overgaan, daarover eerst met de ouders moet worden overlegd. Uit de stukken maakt de Commissie op dat verweerder op 23 maart 2017 met klaagster heeft gesproken over de schorsing. Voorts heeft verweerder het schorsingsbesluit via een e-mailbericht aan klaagster doen toekomen. De Commissie stelt vast dat de wet noch de Schoolgids voorschrijven dat dit schorsingsbesluit aangetekend dient te worden verstuurd. Voorts stelt klaagster dat zij geen bericht heeft ontvangen van de leerplichtambtenaar. De Commissie neemt aan dat klaagster hiermee bedoelt dat verweerder geen melding zou hebben gemaakt van de schorsing. Verweerder stelt dat zij de schorsing op 24 maart 2017 heeft gemeld bij de leerplichtambtenaar. De Commissie ziet geen aanleiding om hieraan te twijfelen. De Commissie merkt in dit verband op dat uit artikel 40c WPO volgt dat slechts melding hoeft te worden gemaakt van schorsingen die langer dan één dag duren. De Schoolgids maakt geen onderscheid in de duur van de schorsing en schrijft voor dat bij elke schorsing, ongeacht de duur, melding dient te worden gemaakt.

Nu verweerder melding heeft gemaakt van de schorsing heeft zij aan haar verplichtingen voldaan. Het is vervolgens buiten de invloedssfeer van verweerder of de leerplichtambtenaar al dan niet contact met klaagster opneemt.

Ten aanzien van de klacht dat klaagster geen schriftelijk verslag heeft ontvangen van het gesprek op 23 maart 2017 merkt de Commissie op dat het weliswaar wenselijk is om een dergelijk verslag te verstrekken maar dat van een verplichting hiertoe geen sprake is.

De Commissie acht dit klachtonderdeel ongegrond.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie is van oordeel dat de klacht onder ad a gegrond is en de klacht onder ad b ongegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus gegeven op 29 mei 2017 door mr. M.W. van der Veen, voorzitter, mevrouw drs. W. van der Linden-Stallinga en de heer T. Tillekens, leden, in tegenwoordigheid van mr. N. Anjema – de Oliveira Costa als secretaris.